

Nr 556.

Av herr **Lindskog**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 157, angående omorganisation av gymnastiska centralinstitutet.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 157 angående gymnastiska centralinstitutets omorganisation hava överlärartjänsterna slopats. För de nuvarande tillförordnade överlärarna major A. G. Schmiterlöv och kapten N. E. Hellsten kommer detta att i lönehänseende innebära en nedflyttning från lönegrad B. 28 till B. 24.

Ehuru jag vid statsutskottets behandling av detta ärende år 1932 biträdde ovanstående förslag, har jag på grund av de omständigheter, som senare framkommit i denna fråga, funnit mig böra anföra följande.

Det torde vara ostridigt, att såväl Schmiterlöv som Hellsten vid tillträddet av sina befattningar, vilket skedde 1924 resp. 1927, haft fullgod anledning antaga, att dessa skulle vara av ordinarie natur, och detta på grund av följande skäl.

Ehuru omorganisationsarbetet för G. C. I. redan då pågått i nära 15 år, hade icke från något håll framkommit förslag om överlärartjänsternas slopande. 1924 års sakkunniga, vilkas betänkande förelåg färdigt i aug. 1926, hyste inga betänkligheter mot överlärarinstitutionen, utan framhöllo dess nytta ur olika synpunkter.

Vid flera tillfällen före 1924 resp. 1927 hade både Schmiterlöv och Hellsten för längre tid (hela terminer) förordnats att såsom vikarier uppehålla överlärarbefattning. Om Kungl. Maj:t och direktionen över G. C. I., när överlärarbefattningarna i sinom tid blevo lediga, icke ansett dessa vara av ordinarie natur, borde uppenbarligen samma förfaringssätt hava tillämpats som förut, d. v. s. att vederbörande utan vidare förordnats att tills vidare uppehålla tjänsten i fråga. I stället annonserades platserna lediga, och det för ordinarie överlärarbefattningar gällande tillsättningsförfarandet med sakkunniga lärarprov igångsattes, varefter förslag i vederbörlig ordning av direktionen avgavs till Kungl. Maj:t. Vid denna tidpunkt torde såväl Kungl. Maj:t som direktionen hava utgått från att dessa befattningar även efter omorganisationen skulle bibehållas såsom ordinarie, vilket än tydligare framgår av att år 1932, då t. f. överläraren i sjukgymnastik förordnades, detta skedde utan några prov, med hänsyn till att förut fråga väckts om överlärarinstitutionens avskaffande.

Då Schmiterlöv och Hellsten hade grundad anledning antaga, att överlärartjänsterna skulle bibehållas och att de skulle bliva innehavare av dessa, måste vid tillträdet till befattningen såväl Schmiterlöv som Hellsten avstå från

den av dem successivt innehavda gymnastiklärarbefattningen vid Nya Elementarskolan, och Hellsten dessutom övergå från sin militära befattning på aktiv stat till övergångsstat.

Schmitterlöw och Hellsten hava under dessa år på väl vitsordat sätt uppehållit sina befattningar, av vilka Hellstens inneburit en fullständig och krävande nyorganisation av hela den nu så omfattande idrottsundervisningen vid G. C. I.

Det synes knappast vara förenat med billighetens krav, att dessa lärare efter lång, väl vitsordad tjänst vid G. C. I. (28 resp. nära 17 tjänsteår) genom omorganisationen, som ju bl. a. haft till syfte förbättrade villkor för lärarpersonalen, skulle få vidkännas en löneminskning, vilken för dem skulle bliva så mycket mera kännbar, som den av direktionen förordade lönegradsplaceringen B. 26 i propositionen nedsatts till B. 24.

I detta sammanhang bör erinras att enligt övergångsbestämmelser i kungörelsen 356/1925 må den befattningshavare, vilkens tjänstgöring efter dessa bestämmelsers ikraftträdande är av minst samma omfattning som under tiden närmast dessförinnan, icke i anledning av sagda bestämmelser lida minskning i den avlöning, som förut tillkommit honom. Det synes, att Schmitterlöw och Hellsten genom förestående omorganisation icke böra komma i sämre ställning än som tillerkänts icke-ordinarie befattningshavare.

Med hänsyn till vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta, att de nuvarande t. f. överlärarna vid gymnastiska centralinstitutet majoren A. G. Schmitterlöw och kaptenen N. E. Hellsten icke i anledning av omorganisationen lida minskning i den avlöning, som förut tillkommit dem.

Stockholm den 10 mars 1934.

Cl. Lindskog.